Skatteutskottets betänkande

1981/82:37

om skattskyldigheten till svenska kyrkan

Motionen

I motion 1981/82:906 av Ing-Marie Hansson och Oskar Lindkvist (båda s) hemställs att riksdagen hos regeringen begär en översyn av bestämmelserna för erläggande av kyrkoskatt i syfte att jämställa olika boendeformer.

Gällande bestämmelser m. m.

Enligt 66 § lagen (1961:436) om församlingsstyrelse skall församlings medelsbehov, i den mån det inte fylls på annat sätt, täckas med församlingsskatt. Församlingsskatten utgår såsom allmän kommunalskatt (82 §). Såväl fysiska som juridiska personer är således skyldiga att erlägga församlingsskatt, om skattskyldighet föreligger enligt kommunalskattelagen (1928:370).

Enligt 1 § lagen (1951:691) om viss lindring i skattskyldigheten för den som icke tillhör svenska kyrkan (dissenterskattelagen) betalar den som vid ingången av inkomståret inte tillhörde svenska kyrkan och som är mantalsskriven här i riket för inkomståret endast 30 % av församlingsskatten. Nedsättningen motiveras av att icke-medlem i princip inte bör betala den del av församlingsskatten som hänför sig till kyrkans uppgifter av religiös natur, utan endast den del som avser att täcka församlingens kostnader för borgerliga angelägenheter. Någon motsvarande möjlighet till nedsättning för juridiska personer finns inte.

Deltagarna i stat–kyrka-överläggningarna lade i januari 1978 fram ett betänkande jämte bilagor (SOU 1978:1–3) Stat–kyrka Ändrade relationer mellan svenska staten och svenska kyrkan. Där föreslås bl. a. att kyrkans verksamhet skall finansieras på annat sätt än genom församlingsskatt vid ändrade relationer mellan staten och svenska kyrkan. De frågor som aktualiserats genom betänkandet har dock inte förts fram till ett slutligt avgörande inom regeringskansliet.

Utskottet

I motionen har begärts en översyn av bestämmelserna för erläggande av kyrkoskatt i syfte att jämställa olika boendeformer. Motionärerna har åberopat det förhållandet att en villaägare, som inte är medlem av svenska kyrkan, inte erlägger full kyrkoskatt för den del av den kommunalt beskattningsbara inkomsten som härrör från villafastigheten, medan där-

emot en bostadsrättsförening erlägger full kommunalskatt för inkomsten av en fastighet som ägs av föreningen.

Som framgår av den tidigare redogörelsen har en fysisk person, som inte tillhör svenska kyrkan, rätt till nedsättning av församlingsskatten med 70 % av den bestämda utdebiteringen. Att juridiska personer inte har rätt till motsvarande nedsättning innebär enligt motionärernas resonemang att bostadsrättshavare, som har trätt ur svenska kyrkan, indirekt genom sina avgifter till bostadsrättsföreningen trots allt måste bidra till att finansiera kyrkans religiösa verksamhet.

Det av motionärerna kritiserade förhållandet är en naturlig följd av att juridiska personer erlägger full församlingsskatt. Vad som anförts i motionen utgör enligt utskottets uppfattning inte tillräckliga skäl för att i detta hänseende överväga ändringar som enbart syftar till att jämställa olika boendeformer. Eftersom de problem som ligger till grund för motionen kommer att tas upp i samband med ett ställningstagande till de framtida relationerna mellan staten och svenska kyrkan, finner utskottet att någon åtgärd med anledning av motionen inte är påkallad.

Utskottet hemställer

att riksdagen avslår motion 1981/82:906.

Stockholm den 16 februari 1982

På skatteutskottets vägnar
ERIK WÄRNBERG

Närvarande: Erik Wärnberg (s), Knut Wachtmeister (m), Stig Josefson (c), Valter Kristenson (s), Wilhelm Gustafsson (fp), Rune Carlstein (s), förste vice talmannen Ingegerd Troedsson (m), Olle Westberg i Hofors (s), Tage Sundkvist (c), Hagar Normark (s), Bo Lundgren (m)*, Ingemar Hallenius (c), Olle Grahn (fp), Egon Jacobsson (s) och Bo Södersten (s).

*Ej närvarande vid betänkandets justering.

GOTAB 70620 Stockholm 1982